

JÜPİTER' DEN KAÇIŞ

Zübeyir Tokgöz

JÜPİTER'DEN KAÇIŞ

Yayın Yönetmeni	Savaş Özdemir
Editör	Tülay Öncü
Kapak Resmi	Berk Öztürk
Kapak Tasarım	Erdi Demir
İç Tasarım	Nur Kayaalp

4. Baskı	Mart 2020
Uluslararası Seri No	978-605-08-2798-9

TİMAŞ YAYINLARI

Adres	Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Telefon	(0212) 511 24 24
E-posta	bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt	Altın Kitaplar Yayınevi Matbaası
Sertifika No	44011
Adres	Göztepe Mah. Kazım Karabekir Cad. No:32 Mahmutbey - Bağcılar/ İstanbul
Tel	(0212) 446 38 88

TİMAŞ YAYINLARI / 4440

ÖZGÜR ROMANLAR / 22

RAF: 10+ FANTASTİK BİLİM KURGU

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2018 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

JÜPİTER'E YOLCULUK

Gezgin Perde, gezegenlerin efendisi Jüpiter'e doğru yol alıyordu. Bu gaz devi, gezegenlerin efendisi unvanını gerçekten hak ediyordu. Güneş Sistemi'ndeki gezegenlerin toplamından iki buçuk kat daha büyük olan Jüpiter'e kim efendi demezdi ki...

Kaptan Dağhan, Jüpiter'den çok etkilenirdi. “Kırmızı Benek” denen ve dinmeyen fırtınası, irili ufaklı uydularıyla Jüpiter’i hep gizemli ve ilginç bulmuştu. Ne zaman Jüpiter’e yolculuk etse, içini bir merak sarar ve heyecanlanırdı. Çünkü gezegen o kadar gizemliydi ki tüm tanınmışlığına rağmen keşfedilecek bir sırrı mutlaka vardı.

Kaptan Dağhan, uzay gemisi Gezgin Perde'nin yönetim odasından Güneş'e doğru baktı. Güneş uzaklaştıkça, soluklaşan ışıklarını etrafına saçıyordu. Uzayın berraklığı içinde yayılan ve soluklaşan gün ışıkları, yıldızların ışıltıları arasında kayboluyordu. Kaptan Dağhan, kendi kendine "İyi ki bu görevi kabul ettim," dedi. Uzun süredir gitmediği Jüpiter'de kaybolan uzay aracını bulmak belki zor olacaktı fakat bu görev ona eski günlerini hatırlatacaktı. Şimdiye kadar uzayda kaybolmuş çok uzay aracı aramaya gitmişlerdi. Büyük bölümünü de bulmuşlardı. Dağhan bu aracı da bulacaklarına inanıyordu. Yine gözleri uzayın derinliğine daldı. Yeni doğmuş yıldızların, saçtığı mavi ışıklar ile daha yaşlı yıldızların yaydığı kırmızıya çalan ışıklar ıpıdaşarak birbirlerine karışıyordu.

Kaptan Dağhan'ı, bu manzaradan Denizhan'ın sesi ayırdı:

"Manzara çok güzel değil mi?"

"Evet! Uzay çok etkileyici fakat insanda yalnızlık hissi uyandırıyor."

"Bu duygu bence çok normal."

“Neden öyle düşünüyorsun?”

“Evren o kadar büyük ki insanın bu duyguya kapılmaması mümkün değil.”

Dağhan, badem gözlerini hafifçe kısarak cevap verdi:

“Haklısın, evren ne kadar büyükse insan da o kadar küçük!”

“İnsan aslında o kadar da küçük değil bence!”

Dağhan, Denizhan’a dik dik baktı:

“Sen de karar ver artık. İnsan büyük mü, küçük mü?”

Denizhan muzipçe güldü:

“Hem büyük, hem de küçük. Nereden baktığımızımıza bağlı.”

Dağhan sinirlenmeye başlamıştı. Denizhan’a sesini yükselterek sordu:

“Ne demek istiyorsun?”

“Evrenin yanında küçük, mikrobun yanında büyük.”

“!”

Denizhan, Dağhan’ı hem şaşırtmış hem de sinirlendirmişti:

“Ben de bir şey söyleyeceksin sanmıştım. Bunu minik bebekler bile bilir.”

“Bilgi bilgidir. Büyüğün veya küçüğün bilmesi sonucu pek değiştirmez!”

Dağhan, Denizhan’ın alayla karışık şakalaşmasından hiç hoşlanmamıştı. Ona bir ders vermek istedi. Oturduğu koltuğun güvenlik kemerini açtı ve yönetim ekranındaki küçük bir noktaya dokundu.

Ansızın Denizhan'ın ayağı yerden kesildi. Bir tüy gibi havada uçmaya başladı. El ve ayaklarıyla bir yerlere tutunmaya çalışsa da pek başaramıyordu. Dağhan, uzay gemisinin suni yerçekimi aygıtını devre dışı bırakmıştı. Kahkahayla gülerek haykırdı:

“Denizhan řaka öyle olmaz, böyle olur.”

Denizhan, geminin geniş yönetim odasında, havada çırpınarak seslendi:

“Ađabey! Beni hemen indir!”

“Sen hiç uzay yürüyüşü yapmadın mı? Biraz uğraş bakalım.”

“Bir yere  arpacađım!”

“Bir şey olmaz!”

Dağhan, Denizhan'ın tüm ısrarına rağmen suni yerçekimi oluşturucuyu açmadı. Denizhan'ın havada ilerlemek için çırpınışlarını keyifle izledi. Denizhan, uzay gemisine bağlı olmayan nesnelere ulaşmaya çalışsa da bunda pek başarılı olamadı. Umutsuzluđa kapılıp tutunacak bir yer aramaktan tam vazge ecekken, hemen yan tarafında beliren büyükçe bir su damlasını fark etti. Denizhan'ın kafasında ansızın bir şimşek  aktı. Kaptan

Dağhan'ın yaptığı şakayı yanına bırakmayacaktı. Önce derin bir nefes aldı. Ciğerlerine dolan havayı son zerreciğine kadar geri bıraktı. Boşlukta duran su damlasına doğru yüzünü döndü ve tüm gücüyle nefesini geri çekti. Su damlası, çekilen havanın etkisiyle Denizhan'a yaklaştı. Denizhan ani bir hamleyle suyu ağzına aldı. Ne yapmaya çalıştığını merakla izleyen Dağhan'ın yüzüne doğru suyu tüm gücüyle püskürttü. Ok gibi fırlayan su damlacıkları kaçmaya çalışsa da emniyet kemeri yüzünden kaçamayan Dağhan'ın suratına boca oldu. Şimdi gülme sırası Denizhan'daydı.

Dağhan hiç beklemediği bu sulu şakadan kaçmamıştı. Yüzünü silmek için istemsiz olarak emniyet kemerini çözmeye yeltendi. Fakat hemen vazgeçti. Önce yapay yerçekimi aygıtını çalıştırmalıydı. Yoksa kendisi de boşlukta yüzerek attığı kahkahaların tadını çıkaran Denizhan gibi havada asılı kalacaktı. Aygıtı çalıştırdı. Denizhan, havada asılı kalmış eşyalarla birlikte zemine düştü. Denizhan, kahkahalar arasında Gezgin Perde'nin zemininde incinen dizinin acısını azaltmaya çalışırken, Dağhan yüzünü temizlemeye çalışıyordu. Ansızın hissedilen sarsıntı, gerilimli de olsa neşe

içinde eğlenen Dağhan ve Denizhan'ı germeye yetti. Dağhan ve Denizhan neler olduğunu henüz anlayamamışken, çok daha şiddetli ikinci sarsıntıyla buldukları yerden savruldu. Denizhan, uzay gemisinin duvarına, Dağhan ise yönetim ekranına çarpmıştı. Uzay gemisi Gezgin Perde'nin tehlike sirenleri kulakları sağırlaştırırcasına ötmeye başlamıştı.

Denizhan sarsıntının şokunu ilk atlatan kişi oldu:

“Bu sarsıntı da neydi?”

Dağhan, çarpmanın etkisiyle ağrıyan kolunu tutarak cevap verdi:

“Bilmiyorum.”

“Sarsıntı çok büyüktü. Şimdi öğreniriz.”

Dağhan, aksayarak yönetim koltuğuna oturdu. Ana bilgisayardan sarsıntının ne olduğunu soracaktı ki otomatik kapıdan Robot Muncuk ve Meral görüldü.

Asistan Meral telaşlıydı. Heyecan içinde haykırdı:

“Sarsıntıyı siz de hissettiniz mi?”